

κρίνονται τῶν κοινῶν ὑψῶν. Ὅσῳ πλείοτερον ἀνέρχεται τις τῶσφ πλείοτερον καταβάλλεται ὑπὸ τῆς ὑπεροχῆς των καὶ ἡ παραβολὴ μὲ πᾶν ὅ,τι πλησιάζει πρὸς αὐτὰ τὰ ἀναδεικνύει πλείοτερον.

Ὁ περιηγητῆς ὁ ἀναβάς τὰ ὑψηλὰ ταῦτα ὄρη ἀπασχολεῖται ὑπὸ ἄλλων ἰδεῶν; πρόκειται νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν κατάταξιν τῆς ἀλύσσεως; Ἴδου τὸ περισκοπεῖον τοῦ γεωλόγου. Τὰ ἀρχέγονα ὄρη εἶναι ὀπισθεν αὐτοῦ, τὰ δευτερογενῆ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς του, ὑπὸ τοὺς πόδας του ἡ διατομὴ καὶ αἱ εὐθυγραμμίαι πανταχόθεν. Παρατηρεῖ τὸν τριτογενῆ κρίκον τῆς ἀλύσσεως ἐν ὄλῃ αὐτοῦ τῆ ἐκτάσει καὶ σκέπτεται ἐπὶ τῶν γήινων ἐπαναστάσεων, περιτρέχων διὰ τοῦ βλέμματός τὸ ἀπέραντον τοῦτο νεκροταρεῖον τῶν κατοίκων τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Οὐδαμοῦ ἐρείπια τῶσφ σεβάσματα ἔχουσι μνημεῖον τῶσφ σοδαρῶν, ὅπερ ὑψούμενον εἰς τὸ ὕψος, ἐνθα ὁ χρόνος παρέρχεται χωρὶς νὰ ἀνανεώσῃ τὰ πράγματα, περιζωννύεται ὑπὸ τῆς πενθίμου ζώνης τῆς χιόνος.

Πανταχοῦ ὁ θάνατος εὐρισκόμενος ἐν τῇ ὑποστάσει αὐτοῦ, ὧν ἐν τῷ σχήματί του καὶ ἀπωθῶν ἐκ τῆς ἐπιφόδου περιοχῆς του πᾶν ὅ,τι ζῆ. Πόσον ἀπειλοῦσι τὰς κοιλάδας ταύτας αἱ ὑψηλαὶ ἐκεῖναι κορυφαὶ αἵτινες ἐξαποπέλλουσι πάντοτε καταιγίδας, χειμάρρους καὶ καταστροφήν!

III

Ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ Πιμενέου δύνανται τις νὰ καταβῇ κατ' εὐθείαν εἰς Ταβαρνίαν διὰ τῆς ἀκτῆος τοῦ Ἀλλῶζ ὕψους 2546 μέτρων.

Ἀλλὰ προτιμῶμεν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν περιώνυμον κοιλάδα διὰ τῆς βορείου αὐτῆς εἰσόδου καὶ νὰ ἀνέλθωμεν αὐτὴν ἀκολουθούντας τὸν ὁδηγὸν οὗ ἐμνήσθημεν—τὸν Ρύακκ τοῦ Πῶ.

Ἀναρχόμενος τις τὸν Ρύακκ τοῦ Πῶ ἐκ Λούρδων εἰς Πιερρεφίτην ἐκ Πιερρεφίτης εἰς Λούζ, καὶ ἐκ Λούζ εἰς Καβαρνίαν διέρχεται στενὰ κλειστωριῶν ὄλον ἐν στενωτέρων καὶ κοιλάδων ὧν ἡ ἀνωτάτη καίεται ἐπ' αὐτῆς τῆς κορυφῆς τῶν ἐπὶ τῶν μεθωριῶν ὄρεων. Ὅλοι αὐταὶ αἱ κοιλάδες ὑπῆρξάν ποτε λίμναι· ὅλοι αὐταὶ αἱ κλεισώρειαι ἦσαν ποτε πορθμοὶ δι' ὧν τὰ ὕδατα διήρχοντο ἀπὸ ὄρους εἰς ὄρος πίπτοντα ἐν εἴδει μακρῶν καὶ τρομαρῶν καταρρακτιῶν πρὶν ἢ νὰ δια-